

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE SPIEGEL ALAZAR

Eenakter

door

Guido Eekhout

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2003
Nr.1929

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DRIE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE SPIEGEL ALAZAR* op te voeren moet de naam van auteur *GUIDO EEKHOUT* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1991/220/52
ISBN 90-385-0121-8

© 1991 Toneelfonds J. Janssens/Guido Eekhout
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

De Spiegel Alazar

Personages:

Dr. Dubois: ca. veertig.
Mevr. Stewart: Vooraan de dertig.
Mr. Stewart : idem.

Decor: Een opstelling van een bescheiden salon doet een woonkamer vermoeden. De achtergrond bestaat uit een eenvoudig grijs doek, of panelen van een neutrale kleur. Aan beide zijden van het decor is er een deur.

Telkens wanneer de lichten tussen twee scenes even doven, wordt een verloop van tijd verondersteld.

Synopsis: Gevangen door de visie van een vreemde stad die zij alleen in een spiegel meent te kunnen zien, laat mevr. Stewart zich analyseren door Dr. Dubois. Net zomin als haar man gelooft deze in de echtheid van haar visie, tot hij uiteindelijk zelf in de spiegel kijkt ...

Scene I. Interieur. Mevr. Stewart bevindt zich in de woonruimte, waar ze wat boeken in een kast duwt. Op een tafel staat een thermoskan. Er wordt geklopt. Ze richt zich op, kijkt even op haar horloge, en pas dan gaat ze naar de deur toe. Voor ze opendoet fatsoeneert ze even haar kapsel.

Mevr. Stewart: Oh, dokter, u bent precies op tijd, komt u binnen.

Dubois: Dank u, mevrouw ...

Hij komt binnen. Zij sluit de deur.

Mevr Stewart: Gaat u hier maar zitten. Die andere fauteuil is wat wrakkig.

Dubois: Dank u, mevrouw Stewart. Mag ik bandopnemer hier neerzetten ?

Mevr. Stewart: Eh ... Doet u maar ...

Ze gaan zitten, zorgvuldig een einde van elkaar af.

Mevr Stewart : Wilt u een kopje koffie ? Thee ?

Dubois: Koffie graag, dank u.

Ze staat op, haalt kopjes uit een kast en neemt een thermos van een tafeltje. Ze zet alles neer op de salontafel en schenkt in. Ondertussen is Dubois even bezig met zijn kleine bandopnemer.

Dubois: Laat dit apparaatje u niet verontrusten, mevrouw. U kan niet van me verwachten dat ik alles wat u me gaat vertellen, opschrijf. Die tijd is lang voorbij...

Ze gaat zitten.

- Dubois: (*Vervolgt*) Zelfs voor psycho-analysten is het elektronische tijdperk al begonnen. Waar is de tijd van Freud en zijn divan, nietwaar ? (*Hij rommelt ondertussen nog wat met de machine.*) Zo .. staat ie beter. (*De microfoon botst tegen een schaalpje.*) Oh, pardon. Delfts blauw is dat toch ? Ja, dat ken ik nog van bij mijn ouders. Mooi, nietwaar ? Zullen ... zullen we dan maar beginnen ?
- Mevr. Stewart: (*Zenuwachtig*) Ik weet nog altijd niet of dit wel een goed idee is, dokter Dubois.
- Dubois: (*Verbaasd*) Maar gisteren zei u me dat u alles van u wilde afzetten. Dat u mij absoluut wilde spreken ...
- Mevr. Stewart: (*Onzeker*) Ja, maar dat was gisteren. En vandaag ... Staat die machine van u al aan?
- Dubois: Hebt u met uw man gesproken over uw beslissing om hierover met mij te spreken?
- Mevr. Stewart: Eh, ja ...
- Dubois: Wat vond hij ervan een psycho-analyst over de vloer te krijgen ? De meeste mensen schrikken daar wel even van, dacht ik.
- Mevr. Stewart: Hij was er niet bepaald ... opgewonden over. Wat had u verwacht ? ... Staat die machine aan ? Neemt u dit allemaal op ?
- Dubois: Hij staat aan, ja. Beschouw het gesprek als begonnen, mevrouw. Vertel mij nu maar alles over die spiegel van u.

Ze antwoordt niet. Er heerst even een onaangename stilte.

- Dubois: (*Dringt aan*) U moet proberen uw gevoelens onder woorden te brengen, mevrouw ... U moet het allemaal met me delen ... Ik weet dat dit moeilijk is, maar ...
- Mevr. Stewart: (*Onderbreekt*) Neen, dokter Dubois, dat weet u niet. U weet niets van mij af. U komt hier mijn zogenaamde obsessie onderzoeken, en daarna verdwijnt u weer naar huis. Ik ben een patiënt, ééntje van de zovelen. Als m'n man me niet had overtuigd zou ik niet met u praten.
- Dubois: Maar u begrijpt toch dat praten noodzakelijk is, of niet soms ? U kunt dit toch niet allemaal zelf verwerken ?
- Mevr. Stewart: (*Aarzelend*) Ik vraag me wel eens af ... Ik vraag me wel eens af of die wereld die ik in de spiegel zie ... die ik in de spiegel zag, of die wereld geen verzinsel van me is. Iets wat ik voor mezelf bedenken, weet u wel.
- Dubois: Ja, dat zei u me ook al aan de telefoon. De meeste mensen zouden het daar mee eens zijn. Ik bedoel maar: ze zouden dezelfde konklusies trekken. Hoe ziet die wereld in die fameuze spiegel van u eruit ?
- Mevr. Stewart: Hij is zeer ... aantrekkelijk.
- Dubois: Bedoelt u: idyllisch ?
- Mevr. Stewart antwoordt niet.*
- Dubois: Mevrouw, is het een idyllische wereld ? Een plaats waar u liever zou zijn dan hier ? Een vluchtwereld misschien ?

Mevr. Stewart: Het is een wereld die wij niet zo direkt kunnen begrijpen, dokter. Zo, zo ... onvatbaar.

Dubois: Er moeten toch bepaalde aanknopingspunten zijn met onze wereld, neem ik aan. Het is toch geen droom? Het is toch niet helemaal een ... verzinzel?

Mevr. Stewart: Neen, geen droom, jammer genoeg niet. Als het een droom was, dan kon ik er wel mee leven. Aanknopingspunten zijn er wel genoeg, ja. Ik zie een stad die ik misschien wel in een of andere reisgids zou kunnen terugvinden. En tegelijk ben ik ervan overtuigd dat die stad niet kan bestaan.

Dubois: *(Zakelijk)* Waarom toont u mij die spiegel niet?

Mevr. Stewart: Neen, neen. Ik wil liever ...

Dubois: U wil liever praten, is het dat?

Mevr. Stewart: Ja, precies. Praten, met iemand die me kan begrijpen. En die, in de eerste plaats, bereid is naar mij te luisteren. Mijn man ... *(Maakt een vertwijfeld gebaar)* ach, mijn man ...

Er klinkt gestommel achter de coulissen.

Mevr. Stewart: *(Vervolgt)* Oh, dat zal hij zijn, mijn man. Kunnen we later niet verder praten? Ik praat er niet graag over wanneer hij in de buurt is.

Dubois: Tja, waarom niet? Hij is toch wel van alles op de hoogte, dacht ik?

Mevr. Stewart: Ja, maar nu toch liever niet ...

Mr. Stewart komt de kamer binnen.

Mr. Stewart: Oh, dag dr. Dubois... Dag, schat... (*Hij kust haar*)

Mevr. Stewart: Dag, liefste ...

Mr. Stewart: Maken jullie al vorderingen? Mmmm? (*Maakt een grapje:*) Jullie zien eruit alsof ik jullie betrap heb, eh?

Dubois: (*Glimlacht*) In zekere zin hebt u ons ook betrap, meneer Stewart. Maar ik geef u graag uw vrouw terug. (*Opstaand, tot Mevr. Stewart:*) We zien elkaar wel bij een volgende afspraak, nietwaar? U hebt mijn telefoonnummer toch nog? Goed. U belt mijn secretaresse ... ?

Mevr. Stewart komt eveneens overeind, en laat de dokter uit. De lichten doven.

Scene II. Interieur. Lichten aan. Dr. Dubois en Mevr. Stewart zitten opnieuw in het salon. De bandopnemer staat weer tussen hen in.

Dubois: Slaapt u wel goed, mevr. Stewart?

Mevr. Stewart: Niet bijzonder goed, neen. Ik droom niet en ik slaap wel heel diep, maar 's ochtends voel ik me niet uitgerust. De dokter ... de huisarts, bedoel ik, wil me wat voorschrijven om me te kalmeren, maar ik wil er niet van horen.

- Dubois: Waarom niet ? Het kan u ... tot rust brengen.
- Mevr. Stewart: Ik wil niet rusten, dokter. Ik wil ... Ach, u weet wat ik wil. Die stad, dokter ... Dat is het enige wat ik nog wil. Het mag vreemd lijken, dat ik dat zo zeg ...
- Dubois: Hebt u er met uw huisarts over gesproken, over de spiegel ?
- Mevr. Stewart: *(Lacht)* Over de spiegel ? Neen. Hoe komt u erbij. God weet wat hij me dan zou voorschrijven. Met m'n man heb ik er wel over gesproken. En met u, omdat m'n man het zo wou. *(Achterdochtig)* Gaat u dit publiceren? In een medisch journaal of zo? U gaat hier toch geen verslag van maken ?
- Dubois: Ik publiceer geen artikels, mevrouw. Ik neem dit op voor mijn archief. Omdat uw .. eh .. therapie weldoordacht moet gebeuren. Ik wil niets aan het toeval overlaten. Daarenboven kan ik nu een boel leren ten behoeve van latere ... eh ... patiënten. Als analist leer je voortdurend bij.
- Mevr. Stewart: Therapie ? Gebruikt u het woord *genezing* niet meer ? Is het misschien uit de mode ?
- Analyst: *(Glimlacht)* Genezing impliceert ziekte. U bent niet ziek. Zelfs uw geest is niet ziek. De psychoanalyse stapt helemaal af van de notie van geestelijke ziekte ...
- Mevr. Stewart: En introduceert wat in de plaats ?